GHICITORUL ÎN TAROT

de Marcel Luca

— În aviaţie nu se admit elementele aleatorii! Adică ”c-o fi, c-o păţi”! Şi, te rog să respecţi riguros programul ce ţi l-am dat!…

Comandantul aeroportului trânti receptorul în furcă şi îşi îndreptă privirea spre aspectuoasa sa secretară, care păşise în încăpere cu paşi de felină.

— Ce este, Suzi?

— Un pasager, domnule comandant, vrea să vă vorbească… Zice ceva despre un posibil accident al cursei de prânz pentru Capitală.

— Cum?! se alarmă şeful. Adu-l încoace, imediat!

Omul care îşi făcu apariţia era un bărbat relativ tânăr, cu o expresie a feţei uşor zeflemitoare. Gazda îl pofti să ia loc în faţa unei măsuţe rotunde de protocol şi-l invită autoritar:

— Vă ascult!

— Domnule comandant, interesele micii mele firme reclamau, în urmă cu câteva zile, prezenţa mea în Bucureşti. Ieri însă, aceste interese s-au diminuat, fapt ce m-a determinat să renunţ la călătoria de astăzi cu avionul. Totuşi, ca întotdeauna, am făcut o verificare a hotărârii mele cu ajutorul tarotului. Ştiţi, eu sunt un specialist…

Comandantul îl întrerupse nedumerit:

— În ce sunteţi specialist?

— În tarot! Desluşesc viitorul prin mijlocirea cărţilor de tarot.

— Nu înţeleg unde vreţi să ajungeţi…

— Mai precis, am stabilit că dacă lipsesc de la bordul avionului, acesta va fi victima sigură a unei catastrofe aeriene. Priviţi!…

Cu un gest lejer, de prestidigitator, musafirul extrase dintr-un buzunar interior un pachet gros de cărţi, le amestecă laborios şi le întinse spre ”tăiere” interlocutorului uluit.

— Priviţi, rosti el din nou. Sunt optzeci şi patru de cărţi. Folosim numărul sacru şapte. Oricum le-aş etala, semnificaţia cărţilor este aceeaşi… Uitaţi-vă, Popa, ăsta-s eu, aici e avionul, iar aici, pe aceşti doi vectori, consecinţele alternative ale hotărârii mele. Priviţi, Osiris Victoriosus, izbândă adică, iar dincoace Turnul cu Fulgere şi Moartea. Clar, concis, corect!…

Comandantul îşi reveni iute din perplexitate şi întrebă pe un ton vesel, prevenitor:

— Şi ce propuneţi? Să anulez această cursă aeriană, informându-i pe pasageri şi, desigur, pe superiorii mei, că măsura se bizuie pe prorocirea dumneavoastră?

— Nicidecum! Soluţia raţională este ca Eu să mă aflu în avion!…

— Foarte bine! Aveţi încă timp berechet să vă cumpăraţi biletul…

Bărbatul tuşi parcă jenat în pumn şi răspunse după un scurt moment de tăcere:

— Vedeţi… Eu v-am precizat încă de la bun început că interesele mele în Capitală s-au diminuat, aşa că dacă e să fac un drum la care renunţasem, cred că este firesc să nu-l fac pe spezele proprii…

Şeful aeroportului rămase literalmente cu gura căscată.

— Adică, vreţi să spuneţi că Noi trebuie să suportăm spezele de călătorie?!

— Exact! Dus-întors…

Comandantul se ridică în picioare şi rosti glacial:

— Domnule, atribuţiunile de serviciu îmi limitează drastic timpul, aşa că mă văd nevoit să încheiem discuţia aici. Bună ziua!

Bărbatul din faţa lui ridică din umeri a neputinţă, îşi luă geanta-diplomat şi fulgarinul, mormăind ca pentru sine:

— Asta-i! Dus-întors sau, altfel, “*pică*”! La revedere…

În restaurantul aeroportului, singur la o masă, ghicitorul în tarot îşi manipula alene cărţile până când, mulţumit vizibil de rezultat, le adună cu dexteritate şi le vârî la locul lor în buzunar, chiar în momentul în care arătoasa secretară Suzi îşi făcu apariţia cu sufletul la gură.

— V-am căutat peste tot… Domnule, sunteţi oaspetele nostru la bordul avionului de Capitală… Desigur, dus-întors!

— Mulţumesc! Tocmai aflasem confirmarea cu ajutorul cărţilor de tarot… Domnul comandant e înţelept! A ales bine. Nu mă crede, dar vrea să fie sigur sută la sută!..